

[Anders Poulsen]

der mulighed for ved ophævelse af sambeskatningen at overføre dette underskud til hustruen?

Det er nogle af de problemer, der toner frem, hvis vi vil ophæve sambeskatningen totalt. Men uanset disse problemer, uanset at det måske nok skal vise sig til syvende og sidst, at det ikke bliver muligt til fulde at kompensere for de problemer, jeg har nævnt her, mener jeg, at de overordnede menneskelige hensyn taler for, at vi nu prøver at komme frem til rimelige løsninger i forbindelse med en total ophævelse af sambeskatningen, og det gør måske i den forbindelse ikke voldsomt meget, at det kommer til at koste en lille smule. Det er ikke sikkert, at vi kan måle disse ting alene i kroner og øre. Jeg tror som nævnt også, at der er nogle overordnede politiske ting, der taler for, at tiden nu må være inde til at gå langt mere i dybden med dette, end vi har gjort før, altså en videreudbygning af den særskilte ansættelse, som vi kender nu.

Kirsten Jacobsen (FP):

I 1973, da jeg blev medlem af folketinget, havde vi ganske kort tid efter også en debat om ophævelse af sambeskatningen, og vi hørte da også en socialdemokratisk minister med valgte ord fortælle folketingets medlemmer, at man var meget positiv i socialdemokratiet, og at man arbejdede meget hårdt og energisk i ministeriet osv. for at løse disse problemer.

Der er ikke sket de store ting. Ambitiøse skatteministre er en gang imellem kommet med et eller andet forslag, men efter min mening har ingen af dem haft noget at gøre med en ophævelse af sambeskatningen. Begrundelsen har hver eneste gang været, at hvis man laver en total ophævelse af sambeskatningen, er der nogle, der vil snyde. Der er nogle, der vil flytte formueandele, der er nogle, der vil flytte renter osv. Ja men selv om vi har sambeskatning, er der nogle, der kan gå hen og lade sig skille, og så kan de løse problemet på den måde.

Jeg synes, at det overordnede hensyn, at hvert enkelt menneske beskattes selvstændigt, må tælle meget, meget mere. Jeg synes, det er et ganske rimeligt krav, som man har fremført nu i mange år, og jeg synes, det er for

dårligt, at folketinget ikke har vist større vilje til virkelig at opfylde det.

Jeg forstår udmærket godt, at dette diskuteres meget ude over landet, for de fleste kvinder, som har arbejde selv, har meget svært ved at forstå, at formueandele, som de vitterlig ejer, og som de ejede, inden de indgik ægteskab, samt fradrag lige pludselig skal overføres til mandens indtægt, blot fordi de er gift.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at næsten alle de kvinder, man taler med, og som fremfører dette som et virkeligt problem, der er helt uforståeligt for dem, aldeles ikke er kvinder, som ville drømme om at gå og flytte rundt fra den ene til den anden selvangivelse. De føler det langt mere som et personligt problem end som en eller anden skatteteknisk fidus.

Nu siger ministeren, at han håber, der kommer et forslag i denne samling, og han siger samtidig, at det skal være et forslag, som tager hensyn, som er brugbart, og alt muligt andet. Jeg er enig med ministeren i, at det skal være brugbart, men jeg vil også sige til ministeren: det skal ikke være et forslag, som bare siger: hvor får vi den størst mulige skattemæssige gevinst? – og så lægger man beskatningen dér. Vi har jo set forslag fra tidligere skatteministre, som i realiteten kun gik ud på at skaffe den størst mulige skattemæssige gevinst til staten. Det har ikke noget at gøre med en reel ophævelse af sambeskatningen, og det er den, fremskridtspartiet reelt går ind for. Jeg ved ikke, hvor mange taler jeg efterhånden har holdt fra denne talerstol for at gøre opmærksom på, at det ikke er for tidligt, at man begynder seriøst at sætte politisk vilje bag ved de smukke og pæne ord, for vi kan ikke være det bekendt.

Om de tre forslag, der ligger, må jeg sige, at både de løsningsmodeller, der ligger i det konservative forslag, og også de bemærkninger, der er knyttet dertil, kan fremskridtspartiet næsten udelt gå ind for. Der er dog det lille men, at hvor man taler om de medhjælpende ægtefæller, slutter de konservative med en splitting af indkomster på indtil 100.000 kr. Jeg tror, de konservative godt ved, at fremskridtspartiet i realiteten gerne vil splitte hele indkomsten, men det skal ikke skille os ad, jeg vil blot lige gøre opmærksom på det. Det er ikke, fordi vi har skiftet standpunkt.